

ÎNCHEIERE

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Municipală „Apă-Canal” Cahul,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale „Apă-Canal” Cahul împotriva lui Ivanov Ion, Ivanov Parascovia, Ivanov Veaceslav și Ivanov Serghei cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 26 noiembrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către Ivanov Ion, casată hotărîrea Judecătoriei Cahul din 17 iunie 2015 și emisă o hotărîre nouă de admitere în parte a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 19 decembrie 2014, ÎM „Apă-Canal” Cahul a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivanov Ion, Ivanov Parascovia, Ivanov Veaceslav și Ivanov Serghei, cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că furnizează către proprietarii apartamentului nr. 37 situat în orașul Cahul, str. Ștefan cel Mare nr. 35 servicii de alimentare cu apă și recepționarea apelor uzate. Pîrîții Ivanov Ion, Ivanov Parascovia, Ivanov Veaceslav și Ivanov Serghei sunt proprietarii apartamentului în baza contractului de vânzare – cumpărare, transmitere – primire a locuinței în proprietate privată nr. 232 din 23 ianuarie 2003.

Menționează că pîrîții nu au achitat plata pentru serviciile acordate timp îndelungat, acumulîndu-se, astfel, datoria în sumă de 4322,04 lei.

La 16 iulie 2014, în adresa pîrîților a fost expediată reclamația privind solicitarea achitării benevole a datoriei, precum și propunerea de reeșalonare a datoriei.

Solicită ÎM „Apă-Canal” Cahul încasarea datoriei în mod solidar de la pîrîți în beneficiul dînsei în sumă de 4322,04 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat în sumă de 270 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Cahul din 17 iunie 2015, acțiunea civilă a fost admisă integral. S-a încasat de la Ivanov Ion, Ivanov Parascovia, Ivanov Veaceslav și Ivanov Serghei în beneficiul ÎM „Apă-Canal” Cahul suma de 4322,04 lei cu titlu de datorie și 270 lei cu titlu de taxă de stat.

Instanța de fond a conchis că, ÎM „Apă-Canal” Cahul a prestat servicii de alimentare cu apă și recepționarea apelor uzate în apartamentul nr. 37 din str. Ștefan cel Mare 35 or. Cahul, în perioada 01 octombrie 2007 – noiembrie 2014, însă Ivanov Ion a achitat parțial serviciile de care a beneficiat, astfel acumulându-se pe perioada anilor 2012-2014 datoria în sumă de 4322,04 lei.

Cu referire la argumentul pîrîtului că această datorie aparține Tamarei Ivanov, instanța consideră că, facturile de plată anexate la dosar pentru perioada 2007-2008, veneau pe numele Ivanov Tamara, însă de serviciile prestate au beneficiat pîrîții.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 26 noiembrie 2015, a fost admis apelul declarat de Ivanov Ion și casată hotărîrea Judecătorei Cahul din 17 iunie 2015, fiind pronunțată o nouă hotărîre de admitere parțială a acțiunii ÎM „Apă-Canal” Cahul cu încasarea de la Ivanov Ion sumei de 185,40 lei, în contul datoriei pentru serviciile prestate în perioada 19 decembrie 2011 – 31 mai 2014, în rest acțiunea a fost respinsă, și anume pentru serviciile prestate în perioada 01 iunie 2014 – 01 decembrie 2014 se respinge ca fiind neîntemeiată, iar pentru serviciile prestate pînă la data de 19 decembrie 2011 ca fiind depusă peste termenul prescripției extinctive. S-a încasat 11,58 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Instanța de apel a constatat că în privința datoriei pentru serviciile prestate pînă la 25 iunie 2008 există deja o hotărîre judecătorească irevocabilă din 31 iulie 2008, prin care s-a încasat de la Ivanov Tamara în beneficiul ÎM „Apă-Canal” Cahul suma de 3635,76 lei.

Menționează Curtea de Apel Cahul că, la data depunerii cererii de chemare în judecată erau prescrise plăți scadente în sumă de 134,74 lei calculate la contul apelantului Ivanov Ion, iar suma de 3485,30 lei calculată la contul debitorului Ivanov Tamara are puterea lucrului judecat în baza hotărîrii Judecătorei Cahul din 31 iulie 2008.

La 11 februarie 2016, ÎM „Apă-Canal” Cahul a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea deciziei Curții de Apel Cahul din 26 noiembrie 2015, cu remiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

În susținerea recursului, ÎM „Apă-Canal” Cahul a invocat că instanța de apel a emis decizia bazîndu-se pe hotărîrea Judecătorei Cahul din 31 iulie 2008, prin care s-a încasat datoria în sumă de 3635,76 lei în beneficiul ÎM „Apă-Canal” Cahul de la Ivanov Tamara, însă pentru serviciile prestate proprietarilor acestui apartament, deoarece anume ultimii trebuie să achite această sumă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Cahul din 26 noiembrie 2015 a fost expediată în adresa ÎM „Apă-Canal” Cahul la 29 decembrie 2015 (f.d. 101), fiind recepționată de către aceasta la 31 decembrie 2015 (f.d. 102).

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către ÎM „Apă-Canal” Cahul se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 09 martie 2016 în adresa intimațiilor a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către ÎM „Apă-Canal” Cahul cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 01 aprilie 2016, intimatul Ivanov Ion a depus referință solicitând respingerea recursului ca neîntemeiat.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎM „Apă-Canal” Cahul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎM „Apă-Canal” Cahul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu pot fi reținute argumentele recurenteii precum că instanța de apel urma să verifice legalitatea hotărîrii Judecătoriei Cahul din 31 iulie 2008 prin care s-a încasat

greșit de la Ivanov Tamara în beneficiul ÎM „Apă-Canal” Cahul datorită în sumă de 3635,76 lei, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 123 alin. (2) CPC, faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

Astfel, prin hotărîrea vizată supra în folosul ÎM „Apă-Canal” Cahul deja a fost încasată datoria acumulată pe imobilul dat – apartamentul 37, str. Ștefan cel Mare 35, or. Cahul pînă la 25 iunie 2008 de la Ivanov Tamara.

Acel fapt că hotărîrea judecătorească anterioară nu a fost executată este irelevant în speță, or acesta nu constituie temei de a înainta o altă acțiune în judecată pe aceeași sumă.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificîndu-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎM „Apă-Canal” Cahul ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Întreprinderea Municipală „Apă-Canal” Cahul se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru